

**HOTĂRÂREA NR. 471
din 02.09.2009**

Dosar nr.: 169/2009

Petiția nr.: 4083/14.04.2009

Petent: A O , P M și C D

Obiect: discriminare prin neacordarea unor sporuri asistenților judiciari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 A O asistent judiciar Tribunalul Suceava, loc.Suceava, str. Ștefan Cel Mare, nr. 62, Județul Suceava.

I.1.2 P M , asistent judiciar Tribunalul Suceava, loc.Suceava, str. Ștefan Cel Mare, nr. 62, Județul Suceava.

I.1.3 C D , asistent judiciar Tribunalul Botoșani, loc.Botoșani, str.Maxim Gorki, nr. 8, Județul Botoșani.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului.

I.2.1 Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, București, str. Apolodor nr. 17, sector 5

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenții, asistenți judiciari, sesizează cu privire la neacordarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenții, asistenți judiciari, sesizează cu privire la neacordarea de către angajator a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, în raport cu restul personalului judiciar din unitățile de justiție.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresele înregistrate cu nr. 4458/28.04.2009, 4459/28.04.2009, 4460/28.04.2009 au fost citați petenții și reclamatul, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.04.2009.

V. Susținerile părților

5.1 Petenții, asistenți judiciari, susțin că sunt supuși unui tratament discriminatoriu prin neacordarea de către angajator a sporului de risc și

suprasolicitare neuropsihică, în raport cu restul personalului judiciar din unitățile de justiție.

5.2 Petenții solicită Camerei Deputaților să intervină de urgență în vederea eliminării stării de gravă și flagrantă discriminare a asistenților judiciari contrară dispozițiilor art. 16 alin. 1 din Constituția României, ale convenției OIM nr. 111/1958, ale art. 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților cetățenești, respectiv ale Protocolului nr. 12 la această Convenție. Această stare de discriminare este generată prin neacordarea și în favoarea asistenților judiciari a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, la fel ca și în cazul restului personalului judiciar din unitățile de justiție, care în integralitatea sa și fără excepții primește acest spor începând cu data de 1 martie 2009. În acest sens, petenții solicită pe cale legislativă inițierea și promovarea în regim de urgență, a unui Proiect de modificare și completare prevederilor OUG nr. 27/2006, aprobată prin Legea nr. 45/2007 cu modificările ulterioare”, prin care să fie abrogate prevederile art. 16-17 din această ordonanță, concomitent cu introducerea în ordonanță a unui articol.

5.3 Asistenții judiciari fac parte din categoria persoanelor cu atribuții judiciare, participând, la nivelul tribunalelor și curților de apel, la soluționarea cauzelor cu un impact și o tensiune socială deosebită, vizând conflicte explozive (precum conflictele de muncă, greve, concedieri, etc.).

5.4 Petenții susțin că se încalcă numeroasele hotărâri judecătorești irevocabile și executorii, care obligă Ministerul Justiției la plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică și în favoarea asistenților judiciari și faptul că există resursele financiare necesare plății sporului. De asemenea, petenții consideră că împotriva asistenților judiciari se promovează acțiuni de politică salarială vădit discriminatorii și descurajante, ca o presiune pentru părăsirea sistemului judiciar de către aceștia.

5.5 Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești prin adresa nr.50701/2009, înregistrată sub nr.5228/19.05.2009 comunică că prin decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și a constatat că “dispozițiile art. 20, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”. În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că “...în practică, art.20 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației puterilor în stat”. Întrucât prin memoriul formulat, petenții solicită adoptarea unor măsuri legislative care să înlăture pretinsa discriminare la care sunt supuși în materie salarială, rezultă că, în măsura în care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării ar da curs solicitării, și-ar depăși competențele, interferând atât în cele legislative, prin înlăturarea aplicabilității unor acte

normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 Curtea Constituțională **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16, care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială, ridicată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

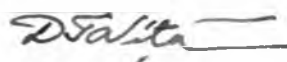
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 04.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

